

OM FOTOGRAFIENE I FOLDEREN

På utsiden, fra venstre:

- Låve fra Velteøyne i Flå, landhandel og Trøymstugu. Foto: Hallingdal Museum.
- *Utendørs III* på rull.
- *Utendørs IV*, detalj, foto: Anders Bergersen.

På innsiden, fra venstre:

- *Utendørs III* på Geitmyra matkultursenter for barn, foto: Anders Bergersen.
- Rutenett med *Utendørs*-prosjektene, fra øverst til venstre.

1. *Utendørs I* på Vevringutstillinga.
2. *Utendørs III* på låvevegg, Hallingdal Museum, Dagali. Foto: Randi Halland.
3. *Utendørs II* på Arkitektur- og Designhøgskolen (AHO).
4. *Utendørs III* på Rulleboden, Tveten gård.
5. *Utendørs III* i Palmehuset, Botanisk Hage.
6. *Utendørs II* og *III* på Nordre Lindeberg gård.
7. *Utendørs I* på AHO.
8. *Utendørs III* på Geitmyra matkultursenter for barn.
9. *Utendørs III* på AHO.

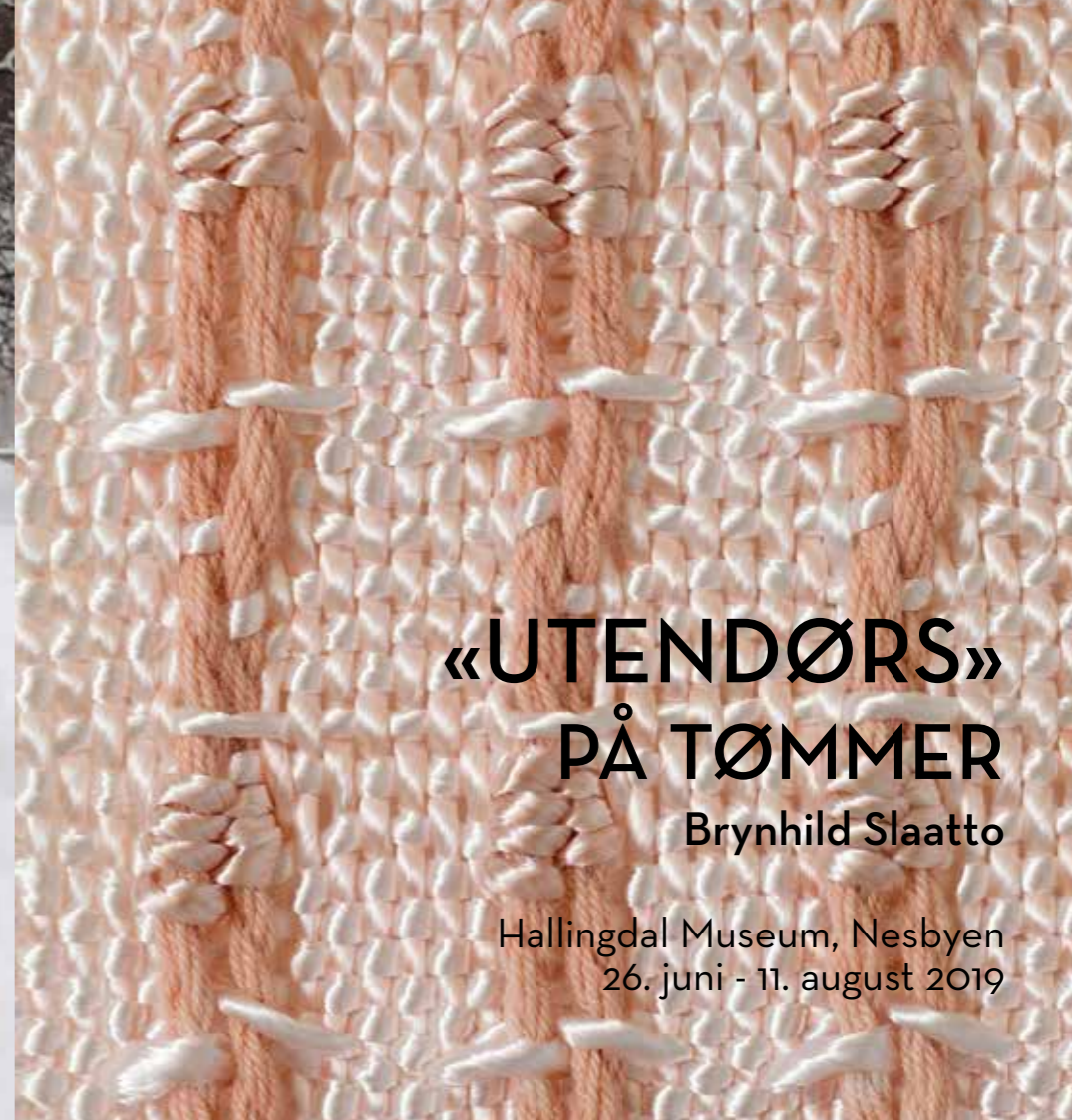
Øvrige fotografier: Brynhild Slaatto og Hege Vadstein

Grafisk design: Webverket

BILDENDE KUNSTNERES HJELPEFOND

Utstillingen er støttet av Bildende Kunstneres Hjelpefond.

«UTENDØRS» PÅ TØMMER

Brynhild Slaatto

Hallingdal Museum, Nesbyen
26. juni - 11. august 2019

www.brynhildslaatto.no - www.hallingdal-museum.no

BYGGJEVYRKE

Tømmeret var «byggjevyrket» for å reise hus til gårdsdriften. En god bygning krevde at håndverkeren var kjent med hvilke emner som egnet seg, og hvordan trevirket skulle bearbeides. Det beste var kvaegått tømmer. Først skulle toppen av treet hugges slik at sevja kunne trekke. Etter to år fikk marginen kiler slått inn for at stokken ikke skulle sprekke. Så kunne selve oppføringen starte. Å lage et hus tok sin tid, og krevde omtanke og håndlag. Og bygningene kunne stå i århundrer, særlig fra 1700-tallet av, da huskroppen ble løftet opp fra grunnen slik at den ikke råtnet nedenfra.

Denne norske trearven, slik vi fortsatt kan se den på steder som Hallingdal museum, er en viktig del av og betydelig linje i norsk arkitekturhistorie. De enkle trehusene viser den samme, nærmest selvsagte kvaliteten, som redskaper det har tatt generasjoner å utvikle. Lik en øks er bygningens funksjon, konstruksjon og materialitet vevd sammen i en klar og velproporsjonert form. Vind, vær og sol tærer på arkitekturen og gjør den bare vakrere med tida.

Brynhild Slaattos «byggjevyrke» er tekstil, og vevstolen er hennes redskap. Etter at første trinn er gjort ferdig i atelieret, flytter hun tekstilene utendørs og monterer dem på gamle tømmerhus. Over tid utsettes stoffpanelene for vær, vind og sol. At nedbryting av garn og renning skjer raskere enn for tømmer og bygninger, minner oss om betydningen av tid og alle tings forgjengelighet. Og kanskje stiller kunstverket spørsmål om noe er i ferd med å gå tapt når vi nå bygger nytt; en århundrelang kunnskap om materialer og metoder, og om det vakre i ting som får lov til å eldes.

Nina Berre, arkitekt og arkitekturhistoriker

